

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3384

Vragen van de leden **Van Gent** en **Dibi** (beiden GroenLinks) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mevrouw Van Bijsterveldt-Vliegenthart, over de vergoeding van inburgeringsvoorzieningen voor EU-burgers. (Ingezonden 17 juli 2008)

1 Heeft u kennisgenomen van de vragen van Europarlementariër Kathalijne Buitenweg aan de Europese Commissie inzake vergoeding van inburgering aan EU-burgers en de beantwoording daarvan?¹

2 Wat is uw reactie op het antwoord van de heer Barrot dat een gastland dat op vrijwillige basis inburgeringscursussen aanbiedt aan onderdanen van een andere lidstaat hen hier in beginsel niet voor hoeft te vergoeden, tenzij eigen onderdanen de cursus wel vergoed krijgen?

3 Kunnen EU-burgers, die bijvoorbeeld niet onder de Wet inburgering vallen, op dit moment aanspraak maken op een vergoeding voor inburgering? Zo neen, waarom niet?

4 Op welke regelingen kunnen personen met een Nederlands paspoort op dit moment een beroep doen voor een vergoeding voor inburgering?

5 Staan deze regelingen ook open voor EU-burgers die niet in het bezit zijn van een Nederlands paspoort? Zo neen, hoe valt dat te rijmen met artikel 24 van Richtlijn 2004/38/EG, de antwoorden van de Europese Commissie op de vragen van Kathalijne Buitenweg en de uitspraak van het Europees Hof van Justitie in de zaak Dany Bidar?

6 Deelt u de mening dat personen die voor langere tijd naar Nederland komen, gestimuleerd moeten worden om de Nederlandse taal te leren om zich goed te kunnen redden in Nederland?

7 Bent u bereid om, bijvoorbeeld via de Wet Educatie en Beroepsonderwijs, middelen beschikbaar te stellen voor vrijwillige deelname aan inburgeringscursussen voor in Nederland woonachtige en/of werkzame EU-burgers? Zo ja, wanneer gaat dat van kracht? Zo neen, waarom niet?

¹ Schriftelijke vraag E-2999/08 van Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE) aan de Europese Commissie en antwoord.

Antwoord

Antwoord van minister **Vogelaar** (Wonen, Wijken en Integratie), mede namens staatssecretaris **Van Bijsterveldt-Vliegenthart** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap). (Ontvangen 28 augustus 2008)

1 Ja, ik heb kennisgenomen van de vragen van Europarlementariër Kathalijne Buitenweg aan de Europese Commissie inzake vergoeding van inburgering aan EU-burgers en de beantwoording daarvan.

2 Zoals de heer Barrot in zijn antwoord heeft vermeld, geniet, volgens artikel 24 van Richtlijn 2004/38/EG, iedere burger van de Unie die op basis van deze richtlijn op het grondgebied van een gastland verblijft, binnen het toepassingsgebied van het verdrag dezelfde behandeling als de onderdanen van dat gastland. Dit betekent dat wanneer eigen onderdanen een inburgeringscursus vergoed krijgen, dit ook geldt voor onderdanen van een andere lidstaat. Zoals de heer Barrot ook in zijn antwoord heeft vermeld, is het gastland, in afwijking van dit beginsel, niet verplicht om vóór de verwerving van het duurzame verblijfsrecht steun voor levensonderhoud toe te kennen voor studies, inclusief beroepsopleiding, in

de vorm van een studiebeurs of lening, aan andere personen dan werknemers of zelfstandigen, of personen die deze status hebben behouden, en hun familieleden. Ik kan mij vinden in deze uitgangspunten.

3
EU-burgers vallen door het vrije verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie niet onder de Wet inburgering. Dit wil echter niet zeggen dat er geen inburgeringsmogelijkheden kunnen worden aangeboden aan EU-burgers. Voor de EU/EER-onderdanen en andere personen die niet tot inburgering kunnen worden verplicht, bestaat er de mogelijkheid om op vrijwillige basis in te burgeren. Op grond van de Regeling vrijwillige inburgering voor niet-G31 gemeenten en de Uitvoeringsregeling brede doeluitkering sociaal, integratie en veiligheid (BDU-SIV) voor de G31 gemeenten, kunnen gemeenten aan (onder andere) EU-onderdanen die staan ingeschreven in de Gemeentelijke Basis Administratie (GBA) een inburgeringsprogramma aanbieden. Gemeenten worden daarvoor bekostigd door het Rijk. Vrijwillige inburgeraars betalen zoals alle overige inburgeraars een eigen bijdrage van € 270.

4
Voor personen met een Nederlands paspoort bestaat in het kader van de reeds onder vraag 3 genoemde regelingen de mogelijkheid om in te burgeren. Ook aan deze personen kunnen gemeenten binnen die regelingen een inburgeringsprogramma aanbieden.

5
Ja, de genoemde regelingen staan ook open voor EU-burgers die niet in het bezit zijn van een Nederlands paspoort.

6
Ja, die mening deel ik.

7
De huidige Regeling vrijwillige inburgering voor niet-G31 gemeenten en de Uitvoeringsregeling BDU-SIV voor G31 gemeenten bieden reeds voldoende mogelijkheden om inburgeringsprogramma's aan te bieden aan in Nederland woonachtige en/of werkzame EU-burgers. Voor een goede inburgering van de «vrijwillige

inburgeraars» is het van belang dat zij een volwaardig inburgeringsaanbod krijgen (NT2 en Kennis van de Nederlandse samenleving). Evenals het inburgeringsaanbod voor de inburgeringsplichtigen is dit inburgeringsaanbod niet geheel vrijblijvend. Zo zullen de vrijwillige inburgeraars in ieder geval bereid moeten zijn aan de uitvoering van die inburgeringsvoorziening hun medewerking te verlenen en derhalve deel te nemen aan het inburgeringsexamen – of een examen van vergelijkbaar niveau zoals het staatsexamen – dat deel uitmaakt van de inburgeringsvoorziening. Zodra het examen is afgelegd, biedt de Wet educatie en beroepsonderwijs de mogelijkheid voor gemeenten om deze doelgroep een NT2-opleiding aan te bieden: voor degenen die gezakt zijn, om alsnog het voor inburgering relevante niveau te halen; voor degenen die geslaagd zijn, om een hoger niveau te halen. Hieruit blijkt dat er voldoende mogelijkheden en middelen zijn voor EU-burgers om in te burgeren en de Nederlandse taal te leren beheersen. Onder voorbehoud van goedkeuring van het wetsvoorstel participatiebudget, worden met ingang van 1 januari 2009 het WWB-werkdeel, de budgetten van inburgeringsvoorzieningen en de middelen voor volwasseneneducatie gebundeld in het participatiebudget, waarbij de middelen voor volwasseneneducatie vooralsnog geoormerkt zijn. Hierdoor krijgen gemeenten nog meer mogelijkheden om middelen te bundelen om voor de onderscheiden doelgroepen een passend traject aan te bieden gericht op participatie in de Nederlandse maatschappij.